

Crítica

DIVERSOS AUTORS. *La Percepció dels estudiants i graduats sobre la Universitat Pública: VII Jornada dels Consells Socials de les Universitats Públiques Catalanes: 15 de novembre de 2001*. Girona: Universitat de Girona, 2003. 65 p.

GURRI, Francesc. *Pobles i viles de Catalunya*. Barcelona: Pòrtic, 2003. 69 p.

MUÑOZ i SOLER, M. Dolors [et al.]. *Habilitats i coneixements aplicats a la direcció d'empreses: les dones directives: estudi de gènere i direcció a les empreses gironines*. Girona: Institut Català de la Dona, 2003. 128 p.

NEL·LO, Oriol [ed.]. *Aquí no! Els conflictes territorials a Catalunya*. Barcelona: Empúries, 2003. 461 p.

NOGUER i VIADER, Josep. *Manual de la cria d'abelles*. Girona: [sn], 2003. 96 p.

PALOMERA, Isabel; TUDELA, Sergi. *L'axova*. Girona/Palamós: Universitat de Girona / Museu de la Pesca, 2003. 12 p.

PLA, Xavier; AGUILLO, Anna. *La poètica de la banalitat; actes de la Jornada d'estudi Cinquanta anys d'«El carrer estret»*. Girona: Universitat de Girona, 2003. 69 p.

PUIG, Jordi; ROIG, Sebastià. *Dalí: el triangle de l'Empordà*. Barcelona: Triangle Postals, 2003. 231 p.

REIG, Ramon. *Una visió transparent d'aquest país*. Figueres: Ajuntament, 2003. 179 p.

RIEGO, Bernardo. *Impresiones: la fotografia en la cultura del siglo XIX*. Girona: CCG/Ajuntament, 2003. 175 p.

ROIG, Sebastià; SOLDEVILLA, Joan Manuel. *Historietes amb D. O. Empordà*. Figueres: Museu del Joguet de Catalunya / Universitat de Girona, 2003. 22 p.

ROJO TORRECILLA, Eduardo. *Las reformas laborales del nuevo milenio*. Barcelona: Associació Catalana de Luslaboralistes, 2003. 341 p.

SABATÉ, Flocel. *Cerimònies fúnebres i poder municipal a la Catalunya baixmedieval*. Barcelona: Dalmau, 2003. 76 p.

El patrimoni de Lladó

TREMOLEDA, Joaquim; MINOBIS, Pep i MINOBIS, Berto.

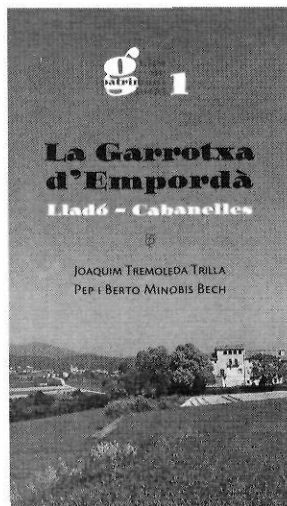
La Garrotxa de l'Empordà. Lladó - Cabanelles.

Guies de Patrimoni Local 1.
Diputació de Girona.
Girona, 2003.

La Guia de la Garrotxa de l'Empordà, de Joaquim Tremoleda i Pep i Berto Minobis amb il·lustracions de Martha Ros i fotografies de Josep Algans, és el primer volum d'una nova sèrie monogràfica impulsada per la Diputació de Girona, Guies del Patrimoni Local. En aquesta encetada col·lecció es pretén mostrar al lector una visió integral del patrimoni que inclou, per tant, el natural i el cultural, en un marc territorial que supera l'estrictament municipal per abastar una àrea quelcom més gran però cohesionada des del punt de vista històric i geogràfic, en aquest primer cas dedicat a Lladó i Cabanelles.

El text, enriquit amb nombrosíssimes dades documentals, va acompanyat d'un exhaustiu reportatge fotogràfic i d'il·lustracions diverses. Espectacular és la panoràmica del poble de Lladó amb el nevad Canigó al fons que podem trobar al capítol de situació. També clars i ben treballats són els diferents mapes i plànols de les esglésies descrites que complementen el text.

L'estructura del llibre compleix l'objectiu d'inte-

grar el patrimoni natural i cultural. Així, després del breu capítol de situació ja passem al dedicat al patrimoni natural, on es fa un repàs exhaustiu de les característiques més importants de la vegetació i la fauna local. La següent síntesi històrica i econòmica, que també inclou un apartat dedicat al poblament, ens permet introduir-nos més fàcilment en el que considerem l'element central del llibre, el patrimoni cultural. És destacable el fet que la descripció no només se centri en l'arqueològic o monumental, sinó també en tot aquell patrimoni que anomenem intangible: festes, romeries, folklore i tradicions populars. Aquest extens capítol es tanca amb un recull de diversos personatges que han destacat en el camp de la religió, ciència, literatura i pintura. El llibre culmina amb quatre itineraris, dos a peu i dos amb cotxe, que han de

permetre aprofundir la lectura prèvia.

En definitiva, en un moment en el qual hi ha un intens debat sobre el model de territori, aquest llibre, i per extensió la sèrie, ens permetran conèixer més el patrimoni d'aquestes terres i, per tant, garantir-ne millor la seva preservació.

Josep Burch

El destí del mite

PUIG, Jordi (fotografies),
ROIG, Sebastià (textos).

Dalí. El triangle de l'Empordà.

Triangle Postals, Sant Lluís
(Menorca), 2003.
231 pàgines.

Qualsevol mite prou sòlid té el seu regne particular, on els fets i les gestes increïbles es fan reals i assumibles i només s'entenen circumscrites en aquest espai. Què seria del bandoler o resistent —com vulgueu— Serrallonga sense el paisatge esquerp de les Guílleries? I d'Ulisses, el símbol etern del viatger, sense el paisatge fantàstic i alhora real de la Mediterrània, en la seva passejada virtual pels territoris on els grecs van comerciar i bastir la civilització occidental? Això mateix succeeix amb Salvador Dalí i la geografia lunar de llum, aigua, roca i somni de Cadaqués, sense l'estirabot permanent del Teatre-

Museu i la combinació del *kitsch* més tronat i la imaginació més desbordant que nia a Portlligat?

El triangle de l'Empordà, les arestes de Figueres, Portlligat i Púbol conformen aquesta terra sorprenent on el pintor empordanès torna a reviuire a través dels objectes i els paisatges que va estimar. Aquest llibre de fotografies va molt més enllà de la simple guia visual del triangle dalinià. El fotògraf empordanès Jordi Puig extreu, sobretot a Figueres, una ànima inèdita i atractiva, bastida en la passejada pel mercat setmanal, per les seves botigues i espais viscuts per l'artista fill de notari. Alhora, descobrim a Portlligat i Púbol les ànimes ocultes de Salvador i Gala, emplaçades en els racons ocults de les estances, encaixats a la pedra i la decoració. Per la seva banda, el periodista Sebastià Roig enceta cada capítol amb una descripció acurada i informativa de cada aresta i de la vida del pintor, amb la seva prosa amena i alhora treballada. Roig té molta sort i l'aprofita. Rebla el clau de la seva admiració personal per l'artista amb el millor regal que li poden fer a un mitòman: descriure el seu territori mític. Un espai de somni, elàstic i fugaç, que pren la consistència real d'un altre mite, l'empordanès, un país que ha construït l'imaginari català molt més que qualsevol altra cos-

mogonia de casa nostra. Potser perquè, com diu el refrany, som fills del seny i la rauxa. Però diu la llegenda que els empordanesos ho són més del segon paràmetre que no pas del primer. En qualsevol cas, Dalí ja s'ha fusionat amb el seu paisatge: el destí del mite.

Moisés de Pablo

L'escriptura en pergami, el record d'una època

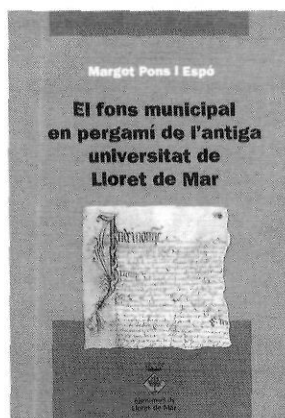
PONS I ESPO, Margot.

El fons municipal en pergami de l'antiga universitat de Lloret de Mar.

Ajuntament de Lloret de Mar, 2002.

Sota els auspicis de la col·lecció Es Frares, l'Ajuntament de Lloret de Mar vol recopilar i salvaguardar els testimonis de la història de la vila amb la intenció de fer arribar aquest patrimoni cultural construït al llarg de generacions a la seva població. Prova d'aquest interès són les anteriors publicacions, com *La bòbila romana de Fenals (Lloret de Mar)* o el que es presenta en aquesta ocasió, *El fons municipal en pergami de l'antiga universitat de Lloret de Mar*.

Aprofitant la commemoració de «Lloret, mil anys» i amb el patrocini del professor Josep M. Pons Guri, l'Ajuntament de Llo-

ret de Mar va encarregar a Margot Pons l'edició del diplomatar de la vila. Amb aquesta publicació es volia donar a conèixer com era Lloret durant l'època medieval, un període històric llunyà i a voltes oblidat que de mica en mica, i a través de diverses activitats, es va anar posant a l'abast dels lloretencs i lloretenques; destaca, per exemple, un cicle de conferències sobre història medieval que va convidar a Lloret de Mar alguns especialistes reconeguts.

El treball de Margot Pons consisteix en l'edició minuciosa i acurada dels pergamins del fons documental de l'antiga universitat de Lloret de Mar. I cal recordar de nou, tal com reiteren les presentacions del llibre signades per l'alcalde i el regidor de Cultura, que aquest treball neix i es realitza gràcies al gest desinteressat de Josep M. Coll i Robert, que entre el 2000 i el 2002 va fer entrega del fons documental

de l'antiga universitat a l'Ajuntament de Lloret, un gest que sens dubte facilita l'estudi de l'època medieval i moderna lloretenca.

Els documents editats en aquest diplomatar són 67, el primer de 1346 i el darrer de 1640; cal dir doncs que no només són d'època medieval, sinó que predomina la documentació d'època moderna, sobretot del segle XVI. Dins d'aquest diplomatar trobem documents de diverses tipologies, des de sentències arbitrals fins a vendes, àpoques, agnicions de bona fe, procures, etc. Podem llegir-hi, per exemple, sobre la construcció d'una torre per defensar-se dels turcs que desembarcaven a la costa, sobre l'edificació d'una nova església parroquial a l'indret de la Carbonera, o sobre diversos conflictes jurisdiccionals. Es tracta de diferents documents que fan parlar barons, castells, jutges, gent del port, pagesos... lloretencs de tota condició els cognoms dels quals encara perviuen a la vila de Lloret.

L'edició completa dels pergamins, que fa del llibre una interessant i útil eina de consulta per als investigadors, es complementa amb la publicació de 18 facsímils que ensenyen, entre d'altres, al lector menys avesat com eren els contractes que signaven els seus avantpassats.

El treball conclou amb l'edició d'un document destacat: el diploma de 14